

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

In mijn serie over de schilderijen in mijn woonkamer nu het verhaal bij een bijzonder schilderij dat mij wel het schaamrood naar de wangen drijft, maar de eerlijkheid gebiedt mij het toch te vertellen.

Van wie zijn die bloemen?

In de zomer van 1944 zat ik ondergedoken bij kunstschilder Willem Jansen in Westzaan. Op een dag was ik er getuige van dat hij uit zijn atelier kwam met zijn laatste product, een schilderij met een vaas bloemen. De achtergrond was donker, maar de bloemen (Japanse kers) sprongen als 't ware uit het donker naar voren. Ik maakte er spontaan een gedicht over.

De verven vlammen uit het donker op:
de laaiend rode bloemkop groeit naar voren
en klampt zich aan het glinsterloze glore
van gluispend licht in diepe kamerslop.

Ik was negentien en een romanticus. Maar mijn bewondering voor het schilderij leidde ertoe dat mijn vader het kocht. Dat had echter een pijnlijk gevolg, want op een dag vond hij het toch te donker, pakte een verfkwas en ging het verbeteren. Helaas, hij had absoluut geen gevoel voor kleuren en het schilderij bleek voorgoed bedorven. Om het te redden ben ik toen ook maar aan het werk gegaan. Op het tafeltje dat Willem Jansen had geschilderd en tegen zijn donkere achtergrond verscheen nu mijn versie van een vaas met bloemen. Geen Japanse kers, maar een wilde fantasie in rood en geel. Zo hangt het dus nu in mijn kamer.

Tja, die verkiezingen...

De uitslag van de gemeenteraadsverkiezingen kon je zien aankomen. In crisisjaren floreert de oppositie en worden de puinruimers met ondank beloond. Terwijl de regering steeds grotere verantwoordelijkheden bij de gemeenten legt, voor de bijstand, voor de zorg, voor het onderwijs, laat de helft van de kiezers het afweten. Het volk weigert zijn verantwoordelijkheid te nemen of laat zich leiden door populistische politici zonder hun eigenlijke bedoelingen te begrijpen.

Het meest onthutsend vond ik het commentaar van Arnold Grunberg in *de Volkskrant*: "Psychologisch is het heel goed verklaarbaar dat zij die de vruchten hebben geplukt van het emancipatorische streven van de sociaal-democratie willen verhinderen dat anderen dat ook doen."

Dat is een bittere pil. Maar het ergste is dat deze aanhang nu juist ultra rechts aan de macht helpt en van die kant is weinig zorg voor de onderkant van de samenleving te verwachten.

En dan dit nog

Op de dag dat Rusland de Krim annexeert omdat ze daar Russisch spreken, treft mij een paginagrote oproep van de VVD: "De Nederlandse taal verbindt ons allemaal". Is dit een oproep om Vlaanderen te annexeren?